

Serbski pohrjeb.

Když je prola Serbow
něchtó k smjeri blisko, kládje
jeho na stonjane tožo, a
když mřeje, wočnjeja jstwine
wo kno a durje. Knydom, když
je umrět, přikládje čětowa
žona a wobleka četo z bětym
plašćom.

Běše zem rěsy pčotar,
potom tež pčotkam smjeri zje,
njeja ze stowani: „Pčotki,
stawajće, waš knjer je so umytl.“
Konjom a knwam to praja,